SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 83. JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, MAY 4, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 4-го ТРАВНЯ 1993. Ч. 83. РІК С.

СТВОРЮЮТЬ ЦЕНТР САТЕЛІТНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Севастопіль (УНІАР). — Тут 28-го квітня в газеті „Слава Севастополя" опубліковано повідомлення, що на базі Севастопільського морського гідро-фізичного інституту АН України заплановано створити регіональний центр збору сателітної інформації.

У 1993—95 р. р. під егідою Національного Космічного Агентства України і Національної Академії ООН плянується проведення кількох експериментів у акваторії Чорного моря на основі використання системи космічних спостерігачів СНД, Европейської спільноти і НАТО. Мається на меті отримати інформацію багатоцільового використан ня для метеорологів, рибопромисловців, теологів, еко логів і економістів.

Еміґрація як предмет науки

Володимир Трощинський під час відвідин редакції „Свободи".

Джерзі Ситі, Н. Дж. (П. Часто) — Щось символічного є в цьому моменті: старший учений привів до редакції „Свободи" свого молодого колегу. Погодься, читачу, що тема спадкоємности поколінь, живильного зв'язку між ними — професійного, громадського, морального — належить до делікатних, чарідко й болючих, тому, мабуть, всі про неї більш думають, аніж говорять і пишуть. У нас же, українців, у зв'язку з цією темою є ще й додаткові труднощі, зумовлені паралельним існуванням, як і випадку науки, двох течій праці — в Україні і в діяспорі.

Й тому велику втіху для обох сторін приносить кожний новий факт спільних зусиль. Особливо якщо вони здійснюються на межі двох суспільно значущих народознавчих наук — історії і соціології.

Отже, професор політичних наук Іллинойського університету Василь Маркусь, відомий український історик і громадський діяч, знайомить нас зі своїм науковим партнером, працівником Інституту Соціології Академії Наук України Володимиром Трощинським, за фахом також істориком і економістом. Комунізм, як відомо, не любив соціології, вона для нього занадто небезпечна, адже нею рухає ідея об'єктивного вивчення реальної дійсности. Тепер же, з постанням української незалежної держави, це вивчення є просто життєвою необхідністю. І як то добре, що сьогодні вчені-українці в усьому світі об'єднуються у значних дослідницьких про єктах.

Інститут Соціології у Києві створено 3 роки тому, й таки відразу розпочалася його співпраця з українськими вченими поза межами України, зокрема з „Енциклопедією Української Діяспори", головним редактором якої є проф. В. Маркусь. Чи готовий гість розповісти про це докладніше?

„Усі науки сходяться в тому, що кожне досягнення мусить бути запевнене, як то кажуть, „чорним по білому". Тим більше, що в сучасній українській історіографії існує, з відомих причин, чимало „білих плям". Зокрема Україна мало знає про своїх дітей у розсіянні. Тому ми, довго не думаючи, заснували альманах, спільне видання нашого Інституту і редакції Енциклопедії, цілком присвячене діяспоральній тематиці. Вже вийшло два числа і обидва викликали велике зацікавлення серед читачів".

Наступна акція співпраці була пов'язана з приїздом В. Трощинського у Чикаґо на стажування — в ролі спеціяльного стипендіята редакції Енциклопедії. Що ж вдалося йому за ці півроку?

„Від жовтня минулого року дотепер я написав понад 200 статтей і гасел для „Енциклопедії Української Діяспори" — для першого, четвртого, п'ятого і шостого томів. Можливо, читачі „Свободи" вже знають про це — вирішено видати також сьомий том, про українців у державах колишнього Совєтського Союзу".

Чи еміґраційна тематика є постійним предметом його наукових зацікавлень?

„Так. В її межах роблю й свій докторат. Якщо хочете конкретніше, то тему окреслено: „Міжвоєнна українська еміґрація в Европі: політичні течії, громадська, культурно-освітня і наукова діяльність".

Чи міг би він поділитися своїми думками з приводу особливостей формування української політичної еміґрації між Першою і Другою світовими війнами?

„Одна з цих особливостей є прикрою. Процес еміґрації розпочався у зв'язку з внутріукраїнською політичною боротьбою. Згадаймо, що саме у такий спосіб політичними еміґрантами стали гетьман Павло Скоропадський, Володимир Винниченко, Михайло Грушевський та інші. Однак ось що хочу підкреслити при цьому. Хоч боротьба продовжувалася, в різних формах, і за кордоном, всю українську політичну еміґрацію об'єднувала ідея відновлення національної державности. До особливостей процесу, про який іде мова, належить також те, що українська політична еміґрація міжвоєнного періоду принципово відрізнялася від російської міжвоєнної політичної еміґрації. Російська була соціяльно-політичною, українська — національно-

(Закінчення на стор. 4)

Обмежено перевезення грошей через кордон

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 29-го квітня, згідно з програмою Національного Банку України, внесено зміни до правил перевезення російських рублів і українських карбованців через митний кордон України. До країн рубльової зони громадяни України мають право вивезти не більше 50,000 рублів в купюрах не вище 1,000 рублів. Громадяни України, що ідуть у службове відрядження, можуть додатково вивезти рублі в сумі, яка має бути зазначена в дозволі банку на видачу грошей для відрядження даної особи без обмежень номіналу купюр.

Громадянам-нерезидентам дозволялося вивозити до 100,000 руб. готівкою в купюрах не вищих, ніж на 1,000 руб. Але з 1-го травня 1993 року вони зможуть вивезти готівкою тільки суму, яка зазначена у вїзній митній декляраці.

Українські карбованці готівкою нерезиденти мають право ввозити і вивозити тільки за наявности довідки уповноваженого банку про їх придбання згаданою особою. Громадянам України дозволяється вивозити українських карбованців до 100,000 без права використання їх за кордоном, з обов'язковим поверненням в Україну.

ВИСТУП М. СКОРИКА

Іст Гановер, Н. Дж. — Тут у суботу, 8-го травня, о. год. 7:30 вечора розпочнуться сходини Асоціяції Українсько-Американських Професіоналістів і Підприємців Ню Йорку та Ню Джерзі, під час яких з доповіддю про сучасну українську музику виступить відомий український композитор Мирослав Скорик. Сходини відбудуться у приміщенні Рамада Готелю, дорога ч. 10 захід в Іст Гановер, Н. Дж. Вступ — 10 дол., студенти — 5 дол.

Зліквідовано Державний Комітет Хлібопродуктів

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 28-го квітня, Кабінет Міністрів ухвалив постанову про реформування системи заготівлі, зберігання, переробки і використання сільськогосподарської продукції. Відповідно до постанови, зліквідовано Державний Комітет України Хлібопродуктів. Його майно разом з апаратом працівників передано Міністерству сільського господарства і продовольства. Засновникам обласних об'єднань м'ясної та молочної промисловости, концернів Укрм'ясо та Укрмолоко рекомендовано ухвалити рішення про їх ліквідацію згідно з законом.

Кабінет Міністрів встановив нові ставки страхування врожаю на 1993 рік. Враховуватиметься врожайність і можливі втрати від стихійного лиха. Найвищі страхові ставки встановлені на городину, яка вирощується у відкитому ґрунті, та на баштанні культури.

Збирають матеріяли про музеї і бібліотеки

Кент, Огайо. — Етнічний дослідчий центр при Кентському стейтовому університеті в Кент, Огайо, перепроваджує досліди теперішнього стану і діяльности українських і інших культурних установ в ЗСА.

Як відомо, директором Центру є проф. Любомир Винар, який заразом є головним редактором міжнародного журналу етнічних дослідів „Етнік Форум", якого видає згаданий науковий осередок етнічних дослідів. Ідеться про ідентифікацію і докладний опис архівних, музейних та бібліотечних колекцій і фондів в українських наукових, суспільних, професійних, братських, релігійних та інших установах. Вже розіслано відповідні запитники до установ з просьбою якнайшвидше їх виповнити і з відповідним матеріялом якнайшвидше відіслати до центру на прізвище його директора. Якщо деякі установи не отримали запитників, проситься написати листа або вислати факсом до: проф. Л. Винар, Kent State University (216) 672-7965 і негайно вишлеться запитник.

Подібне дослідження було переведене в 1986 році і тоді видано енциклопедичний довідник до етнічних музеї, архівів і бібліотек. В 1988 році перепроваджено дослідження етнічної преси і також видано обширний енциклопедичний довідник. Тепер збираються матеріяли до наукового дослідження теперішнього стану українських культурних установ в ЗСА. Дуже важливо, щоб українські музеї, архіви і бібліотеки були повністю заступлені і включені в заплановане видання етнічних культурних установ. Документація діяльности і аналіза усіх головніших колекцій і фондів українікн в Америці є вийнятково важлива для дослідників українського життя в ЗСА, а також в Україні. Зокрема просимо українські братські союзи, українські церкви, громадські централі і взагалі українські організації при яких існують архіви, бібліотеки і музеї — співпрацювати в цьому важливому проєкті.

Листування надсилати на таку адресу: Prof. Lubomyr Wynar, Director, Center for Ethnic Studies, Kent State University, Kent, Ohio 44242

Книжку Ю. Мовчана перевидано в Україні

Клівленд. — Недавно в Україні перевидано книжку „Записки лікаря" д-ра Юліяна Мовчана, дописувача „Свободи", яку вперше було видано в ЗСА в 1970 році.

Це його друга книжка, яку перевидано в Україні. Першою була „Незабутнє і непрощене", яку перевидано в Україні минулого року.

В „Записках лікаря" автор подає цікаві випадки з своєї понад 40-річної лікарської практики, які також мають свою повчальну вартість як для пацієнта, так і для лікаря. Книжка вийшла в твердій обкладинці 192 сторінки. Тираж — 11,000 примірників.

Бельгія є готова очолити Спільний ринок

Брюссель. — Міністер закордонних справ Бельгії Віллі Кляєс висловив сподівання, що мешканці Данії на своєму референдумі 18-го травня проголосують за Маастріхтський договір. На думку бельгійського міністра, держави Спільного ринку, який від червня очолюватиме Бельгія, є певні в успіхові повторного референдуму. „Ми вважаємо, що Данія разом з усіма европейськими країнами має намір будувати нову Европу", — сказав В. Кляєс.

Однак якщо данці знову відкинуть договір, то після цього він, як виглядає, не збере потрібної кількости голосів і в англійській Палаті громад. Данія й Англія — єдині члени Европейської спільноти, котрі досі не ратифікували Маастріхтський договір. Згідно з вислідами Единбурзької зустрічі керівників країн Европейської спільноти, данцям, як вийняток, дозволено зберегти власну армію і власну валюту.

В. Кляєс повідомив також, що після того, як Бельгія очолить Спільний ринок, буде відразу скасовано практику присутности журналістів на засіданнях міністрів Европейської спільноти. Цю практику, як відомо, запровадила Данія, яка очолювала спільний ринок до цього часу. Автори ідеї стверджували, що відкритість Спільного ринку для преси приведе до значного збільшення числа прихильників Маастріхтського договору. Тим часом життя не виправдало цих надій.

ЗАКЛЮЧНИЙ КОНЦЕРТ СЕЗОНУ

Ню Йорк. — Заключний концерт сезону серії „Музика в Інституті", яку влаштовує Український Інститут Америки в Ню Йорку, відбудеться в УІА у суботу, 22-го травня, початок о год. 8-ій вечора. В програмі — твори Дж. Тартіні, А. Ролли, Дж. Россіні та Ф. Шуберта. Виконавці — Євгеній Кіссін (фортепіяно), Олег Криса (скрипка), Тобі Гофман (віоля), Наталія Хома (віольончеля) та Деніс Джеймс (контрабас). Квитки в ціні 35 дол. Адреса УІА: 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку.

У СВІТІ

ДЕЛЕҐАЦІЯ РАДИ безпеки ООН повідомила президентові Хорватії Франьові Туджманові, що „представники деяких підрозділів хорватського Віче оборони, причетні до жорстоких убивств у боснійському місті Вітезе, на своїх одностроях мали фашистську символіку". У відповідь Ф. Туджман сказав, нібито „мали місце провокації, щоб відтак перекласти відповідальність на хорватських вояків". Однак в той самий час боснійський президент Алія Ізетбеґовіч заявив, що коли Хорватія не перестане загрожувати незалежності Боснії і Герцеґовини, він подасть до ООН документи про „хорватську окупацію, криваві тортури над мусулманами і таємні зустрічі хорватів зі сербськими командирами".

ПРЕЗИДЕНТ ІТАЛІЇ Оскар Люїджі Скальфаро затвердив поданий новим головою Ради міністрів Карлом Ч'ямпі список членів уряду. У кабінет К. Ч'ямпі увійшли 8 християнських демократів, три соціялісти, три лівих демократи, по одному представникові соціял-демократів, лібералів і „зелених". Секретарем Ради міністрів призначено республіканця Антоніо Маканіка. Спостерігачі підкреслюють, що вперше до уряду Італії увійшли представник Демократичної партії лівих сил, створеної в 1991 році на основі італійської комуністичної партії. Серед них — міністер фінансів Вінченцо Віско, міністер наукових досліджень Люїджі Берлінґуер і міністер в питаннях стосунків з парляментом Авґуст Барбер.

У ЧЕТВЕР, 29-ГО КВІТНЯ, до самалійської столиці Моґадішо прибув німецький ґенерал Ґеорґ Бернґардт, щоб з'ясувати, де в Самалії буде розміщено перший підрозділ бундесверу, який візьме участь у миронисних операціях ООН. Як відомо, 21-го квітня Бонн прийняв рішення післати до Сомалії 1.640 німецьких вояків і старшин.

ПОНАД 1.1 БІЛЬЙОН осіб у країнах, що розвиваються, мусять давати собі раду на мізерний зарібок, котрий не перевищує 1 дол. на день. Такий висновок міститься у цьогорічному звіті Світового банку, поданому його президентом Люїсом Престоном в середу, 28-го квітня. Кількість людей у світі, котрі перебувають за межею бідности, від 1985 до 1990 року збільшилася на 88 міл. осіб. Документ не подає даних, що стосуються колишнього Совєтського Союзу, однак навіть у країнах Східньої Европи приблизно 5 міл. осіб живуть на цей злиденний дохід — 1 дол. на день.

НАЙБІЛЬШИМ У СВІТІ підприємством, що вироблятиме плютоній, стане перша в Японії фабрика, будівництво якої розпочато в містечку Рокасіо на півночі головного японського острова Гонсю. Збудування фабрики обійдеться в 7.5 біл. дол., а готовою до праці вона буде в 2000 році. Плютоній, що його вироблятимуть в Рокасіо, буде використовуватися у ядерних реакторах-розмножувачах. Вони тепер тільки проєктуються і стануть до роботи на початку XXI сторіччя.

ЮҐОСЛАВІЯ ВСТИГЛА перевести десятки мільйонів дол. зі свого рахунку в кипрському Центральному банкові на рахунок невідомого швайцарського банку. Цю фінансову операцію здійснено за тиждень до того, як Захід посилив санкції проти Югославії. Одна з точок тих санкцій передбачає „заморожування" юґославських активів у західніх банках. Спостерігачі відзначають, що погрози „заморозити" активи лунали так довго, що було б дивно, якби Београд не вжив відповідних заходів безпеки.

ЛЕТУНИ ЛЬВІВСЬКОГО летунського підприємства „Повітряні лінії України" вперше перевезли пасажирів із Львова до Манчестеру. На підставі досягнутої угоди відкрито прямі чартерні лети раз на тиждень між англійським містом і Львовом. Їх обслуговуватимуть літаки Як-40. Львівські летунські залоги невдовзі прокладуть також повітряні лінії до Бельгії і Об'єднаних Арабських Еміратів. Це пов'язано з розширенням міжнародних економічних зв'язків Львівської области України.

Р. КАРАДЖІЧ ПІДПИСАВ МИРНИЙ ПЛЯН

Атени, Греція. — В неділю, 2-го травня, у грецькій столиці лідер боснійських сербів Радован Караджіч підписав мирний плян щодо Боснії, підготовлений комісією під керівництвом американського і англійського дипломатів — Сайруса Венса та лорда Дейвида Овена.

Як повідомляє агентство Ассошієйтед Пресс, хоч Р. Караджіч заявив, що приймає плян беззастережно, він тут таки додав, що договір набере чинности тільки в тому випадку, коли його схвалить парлямент проголошеної боснійськими сербами республіки. В іншому разі підпис Р. Караджіча не буде мати правної сили. Сесія сербського парляменту в Боснії відбудеться в середу.

Спостерігачі підкреслюють, що Р. Караджіч пішов на поступки тільки у зв'язку з негайною загрозою західнього збройного втручання у боснійський конфлікт. Ще тиждень тому сербський парлямент, який мав своє засідання в містечку Пале поблизу Сараєва, одноголосно відкинув плян Венса-Овена. Відтак Вашінґтон почав інтенсивно обговорювати зі союзниками і власним міністерством оборони можливість повітряних нападів на сербські військові об'єкти в Боснії, і саме тому Р. Караджіч змушений був підписати мирний плян.

Покищо ніхто не може передбачити дальшого розвитку подій. Спікер сербського парляменту Момчило Кражиснік вважає, що плян потребує поліпшення, однак мовчить щодо того, в чому те поліпшення полягає. Два тижні тому лорд Д. Овен у формі компромісу запропонував відкрити демілітаризований транспортовий коридор між сербськими територіями на заході і сході республіки. Серби відкинули цю пропозицію, заявивши, що їм потрібний не коридор, а вся територія, через яку він проходить. Очевидно, переговори про „поліпшення" пляну знову відновлять суперечки про території на півночі Боснії.

КОНЦЕРТ О. СЛОБОДЯНИКА

Вест Орандж, Н. Дж. — Тут у суботу, 8-го травня, в театрі Моріс Левін при Жидівському громадському центрі відбудеться концерт Олександра Слободяника. В програмі — твори Бетовена, Мендельзона, Ліста, Прокоф'єва. У фіналі концерту при співучасті Лариси Крупи прозвучать твори для двох фортепіянів Равеля, Рахманінова, Лютославського. Початок концерту о год. 8:45 вечора. Квитки в ціні 25 дол. та 15 дол. для студентів можна буде придбати при вході. Адреса театру: Maurice Levine Theater at the Jewish Community Center, 670 Northfield Ave., West Orange, N. J. Телефон для інформацій (201) 377-6599.

В АМЕРИЦІ

СТАТИСТИЧНІ ДАНІ, оприлюднені у четвер, 29-го квітня, Департаментом торгівлі, вказують на те, що економічний ріст в країні йде значно повільнішими темпами, ніж цього сподівалися. У першому квартали цього року його підраховано на 1.8 відсотка, а це, на думку економістів, заповільний ріст, щоб вплинути на існуюче безробіття. Крім цього Уряд президента Билла Клінтона кожну вісточку про повільний ріст економіки тепер використовує, як зброю проти республіканців, які заблькували його плян стимулу в Сенаті.

ГРУПА АМЕРИКАНСЬКИХ економістів-радників з Інституту війни, революції та миру ім. Гувера прибула минулого тижня до Києва. Вони зустрічалися з представниками державних і приватних підприємств, з намірами розробки рекомендацій, які можуть бути корисними для проведення економічних реформ в Україні.

ВИКОНУЮЧИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ Білого Дому у справі кращого економічного використання державних лісів, Державне управління лісів запропонувало деякі зміни, які зупинять вирубування державних лісів хоч на одну третину до 1998 року. Групи оборони довкілля та інші оборонці послідовного винищення державних лісів твердять, що Уряд надто тано оцінює ці державні багатства та у висліді дуже дешево продає їх компаніям, які без будь-якої обережности все вирубують.

СПОНУКАНІ НОВИМИ доказами про те, що французькі аґенти дістали зарядження здобувати таємниці американських корпорацій, уряд президента Билла Клінтона та інші державні управління готують нові пляни посилення перешкод індустріяльному шпигуванні своїх союзників. Під час „холодної війни" СССР уважався найбільшою небезпекою в ділянці індустріяльного шпигування. Однак так зване „дружнє шпигування" на думку ЗСА є більш небезпечним зі сторони союзників, які мають індустріяльні засоби змінити викрадені таємниці на прибуткові можливості.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 29-го квітня, президент Билл Клінтон і Гілларі Родгам Клінтом гостили часм у Білому Домі еспанських короля Хуана Карльоса і королеву Софію. Королівська пара Еспанії прибула до ЗСА з приводу отримання золотої медалі від Американського філософічного товариства у Філядельфії. Цю медалю-нагороду надано народові Еспанії для відзначення їхнього переходу до повної демократії в 1975 році.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ до місцевости Деляно у Каліфорнії з усіх усюдів з'їздилися мандрівні сільськогосподарські робітники, щоб відпровадити в останню дорогу Цезара Шавеза, який помер минулого тижня, проживши 66 років. Він відслуживши у Другій світовій війні свою військову повинність в американській морській фльоті і працюючи мандрівним сільськогосподарським робітником почав у 1962 році організовувати Профспілку сільськогосподарських мандрівних робітників, щоб боротися за поліпшення умов цих робітників. Місцеві власті обрахували понад 20,000 осіб, а серед тих, які несли домовину були такі політики ЗСА, як колишній губернатор Каліфорнії Елмунд Бравн і Проповідник Джессі Джексон.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274 6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes [illegible]

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. [illegible]
Тел. (201) 434-0237 [illegible] 434-0807 [illegible]

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00 на пів року $22.00 на 3 місяці $1[illegible]
Для членів УНСоюзу $15.00 [illegible] За кожну зміну адреси $1.00
[illegible] Svoboda

Статті [illegible] підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор ... це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

[illegible]

Економічні санкції

Рада Безпеки Об'єднаних Націй проголошує економічні санкції проти якоїсь країни тоді, коли завела дипломатія своїми мирними аргументами. Економічні сакції теж належать ще до арсеналу мирного полагоджування конфліктів. Але той засіб економічного натиску інколи приводить до мети, інколи безсильний. Економічні санкції звернені проти Південно-Африканської Республіки з приводу тамошнього расового апартеїду мали успіх настільки, що новий тамошній президент Фредерік де Клерк звільнив з довголітньої в'язниці лідера чорної більшости тієї країни адвоката Манделю і повів з ним переговори, які йдуть як по груді, але не перевелись. Економічні санкції так вдарили по тамошній закордонній торгівлі, по туристиці і по всій економіці тієї країни, бо біла меншина при владі зрозуміла, що апартеїд наприкінці XX сторіччя — це недопустимий анахронізм.

Але такі самі економічні санкції, загострені морською бльокадою, застосовані супроти Іраку, — завели. Диктаторський президент Саддам Гуссейн надхнув народ такою ненавистю до американських націоналістів, що Джордж Буш, як речник міжнародної коаліції, повів збройну війну проти Іраку, виграв війну, але програв мир — Саддам Гуссейн панує у Багдаді дотепер, а Буша не стало у Білому Домі.

Европейська Економічна Спільнота аж ніяк не хоче війни проти Сербії. Рада Безпеки проголосила була економічні санкції супроти Сербії, не допускаючи довозу туди від Адріятицького моря. Сербії пошкодило це мінімально, бо мали довіз Дунаєм та суходільним шляхом зі сходу і півдня. Тепер ті шляхи ніби мають зачинитися.

Дотепер Сербія не відчувала ніякого лиха від санкцій, бо такий її могутній союзник і протектор як Росія, хоч сама переживає економічну кризу, все ж могла помагати Сербії почерез Мадярщину і Болгарію, колишніх совєтських сателітів. Чи тепер, після перемоги російського президента в референдумі, уряд Єльцина буде льояльніший у відношенні до Об'єднаних Націй, чи, може, навпаки, буде почуватися певнішим і незалежнішим та підтримуватиме далі Сербію — вияснить ся в найближчі дні. Міністер закордонних справ Росії Козирєв заповів „активнішу" закордонну політику. Та політика не захоче наразитися на закид „зради" традиційного сербського союзника, — з другого боку, мусить зберігати „партнерство" з Америкою з уваги на обіцяні більйони долярів допомоги.

У міжчасі продовжується мартирологія боснійських мусулман. На телевізійних екранах показували сумні сцени евакуювання мусулманських автохтонів до тимчасових примітивних шатер чи бараків — на скитальщину. Сербія тріюмфує, окупувавши більшість території Боснії. Вмішалася туди Хорватія, бо виринула можливість поділу Боснії між Сербією і Хорватією. Формально все ще існуючий президент Боснії відкинув плян поділу її на 10 автономних провінцій. Якщо економічні санкції не спонукають Сербію до згоди на позитивне проголошення і збереження перемир'я з реальними мировими переговорами у Женеві — наступним ходом будуть налети американських бомбардувальників на гнізда сербської артилерії, що створить зовсім іншу атмосферу на тому нещасному Балканському півострові.

Де був корінь лиха? У становищі Джорджа Буша і його державного секретаря Джеймса Бейкера, які признавали право державного самовизначення народів тільки у теорії, а на практиці підтримували існуючі великодержавні „центри". Бейкер заповів був Хорватії ще в ході її визвольного руху, що ЗСА не визнають її самостійність. Це започаткувало збройний похід Сербії проти „збунтованих" республік, що входили до складу Югославії.

Орієнтацію Уряду Буша на „центри" підхопив Уряд президента Билла Клінтона. Він звернувся проти Сербії, — чи стане об'єктивнішою у відношенні до Сходу Европи й шануватиме — поруч Росії — інші незалежні країни, з Україною у проводі? У великій мірі це залежить від самої України, від наших земляків, які поводяться, як діти, що граються сірниками.

Микола Руденко

НА КРУТІМ ПЕРЕВАЛІ ІСТОРІЇ

I

Настав травень, а дерева ще й не починали оживати. Теплого дня покищо не траплялося жодного. На полях України триває сівба. Звідти надходять підбадьорливі вісті. Хоч з пальним для машин такі ж самі непереливки, як і раніше, але колгоспи не скаржаться у них пальне є: 80 відс. усіх своїх запасів пального Україна передала на сівбу. Вологи в ґрунті також досить. Дай Боже, щоб і травень нас не підвів бодай раз на тиждень сіявся на лани теплими дощами.

Та найбільше оптимізму викликає ставлення сільських людей до праці. Вони, сільські трударі, добре розуміють, що сьогодні доля України в їхніх руках — отож звідусюди надходять вісті про дружню й ретельну працю. Леонід Кучма об'їхав майже всю Україну й також повернувся просвітлений, порадуваний тим, як люди працюють на ланах. На сесії Верховної Ради він сказав немало гірких слів про економічне становище України, але є те, що дарує впевненість у завтрашньому дні безвідмовне, героїчне селянство.

Інфляція покищо не спинилася, але помітно пригальмувалась. Протягом місяця купон стояв в одній ціні (2,000 карбованців за долярі), але раптом національний банк самочинно викинув у торговельний обіг велетенську кількість щойно надрукованих купонів і наш нещасний карбованець протягом трьох днів зменшив свою вартість на цілу тисячу. Рух засудив цю недоречну емісію, навіть В. Пинзеник признався, що вона на нього впала, мов сніг на голову. І все ж, мабуть, таки й справді інфляційний шторм почав спадати: через кілька днів вартість доляра впала з 3,000 до 2,500 карбованців. На цьому рівні вона, вартість доляра, покищо й тримається.

Зрештою, не має значення, на якому числовому рівні спиниться інфляція, — аби вона спинилася. Не лінуються ж італійці відраховувати півтори тисячі лір за доляр. До того ж ми й не збираємося увічнювати купон — гривна вже виготовлена, вона чекає, доки стабілізується економіка. Як відомо, це завдання Уряд Кучми поставив на кінець 1993 року, але ж хочеться, щоб це сталося раніше.

Песимістична оцінка нашої економіки, зроблена Л. Кучмою, безумовно, має свої підстави. Та слід пам'ятати, що Леонід Кучма нескільки не нагадує Б. Єльцина, який оголошує про перемоги тоді, коли все відбувається навпаки. Ось чому мені б хотілося показати, що не так уже безнадійно виглядають наші справи. Скажімо, газета „Урядовий кур'єр" 25-го березня ц. р. в широкому економічному огляді писала: „У січні-лютому цього року темпи падіння промислового виробництва уповільнились і становили 5.4 відс. проти 17.2 відс. за відповідний період минулого року (за січень ц. р. на 5.7 відс., за лютий — на 5.2 відс.)".

Це доволі переконливий приклад, який пояснює, чому пригальмувалась інфляція. Адже ж те, що відбувається у сфері фінансовій, є відображенням глибинних процесів у надрах самого виробництва. І все ж не варто нам радіти передчасно: будьмо свідомі того, що без подолання нафтової кризи ми з економічною кризою не впораємося.

Останній місяць в Україні був присвячений вирішенню саме нафтової проблеми. Росія все ще присутня в плянах нашого Уряду, але тепер уже в зовсім іншій якості. Кінчилося жебрацьке зазирання в її простягнуту руку: мовляв, берімо, що дають, бо й цього не буде. Тепер Україна взяла концесії в Західньому Сибіру на тих самих умовах, що й Англія, Америка тощо: 50 відс. продукції має належати володареві родовищ, 50 відс. — концесіонерові.

Справа в тому, що в Росії є надзвичайно потужні нафтові родовища, але немає відповідних промислових потужностей. В Україні ж навпаки: вона виробляє нафтодобувне устаткування, але не володіє родовищами. Отже в даному разі вступили в дію клясичні ринкові відносини. І хоч підтримувати їх з Росією — це однаково, що обідати з тигром, та не підтримувати іще небезпечніше. Звісно, було б приємніше мати кордон не з Росією, а з Америкою або Канадою, але ж сусідів не вибирають — їх дає нам Бог.

І відразу ж закладається в нафтову програму України багатоканальний принцип: не відмовляючись від російської нафти, завжди слід мати під рукою інші джерела. Саме з цією метою Л. Кучма й об'їхав країни, що розташовані довкола Перської затоки. Особливо добрі відносини започатковані з Савдійською Арабією. Цій країні потрібен наш метал, а нам потрібна її нафта. Та й не тільки нафта, як арабійцям потрібен не тільки метал.

Саме оці два мотиви (весняна сівба й пошуки виходів із паливно-енергетичної кризи) були провідними впродовж останнього місяця. Та це так, якщо казати про економіку. Що ж до подій політичного характеру, то їх можна назвати штормовими. Щоправда, шторм розгулявся не в Україні — він шаленіє на просторах Росії. Але це однаково, якби десятибальний шторм розпочався в Атлантиці, а ми б тимчасом прагнули сховатися від нього в Біскайській затоці.

Продовження буде.

В. Звіглянич

ЩО КРИЄТЬСЯ ЗА ЗВІЛЬНЕННЯМ ПИНЗЕНИКА

I

Указом Президента Кравчука віцепрем'єр Віктор Пинзеник був звільнений від своїх обов'язків міністра економіки невдовзі після свого повернення з Вашінгтону. Що за цим криється?

Новина, передана західніми та українськими інформаційними агентствами 13-го квітня, з повним правом може бути віднесена до сенсаційних вістей: у самому розпалі реформаційних процесів в Україні Президент раптово звільняє без пояснення причин головного ініціятора ринкових змін „українського Гайдара", як іноді називали Віктора Пинзеника, з посту міністра економіки зі збереженням становища віцепрем'єра. Втім, не треба мати великого розуму, щоб зрозуміти, що робити йому на тому пості, власне нічого, адже основний сенс був у сполученні економічних важелів керівництва економікою з необхідною політичною вагою у новоствореному кабінеті Леоніда Кучми. Без економічної влади становище Пинзеника нагадуватиме скоріше статус весільного генерала, ніж лідера економічних реформ, з яким були пов'язані хоч деякі надії на вихід української економіки з того жалюгідного стану, у якому вона опинилась за рік керівництва Вітольда Фокіна.

В Пинзеника замінив на його пості Юрій Банников, 58-річний директор заводу „Оризонт", що належить до військово-промислового комплексу та виробляє модерне електронічне устаткування у Черкасах, на південь від Києва. Цей завод був одним з перших у списку підприємств, що підлягали приватизації на початку цього року. Банников за даними інформаційних джерел, п'ять років працював на різних керівних постах у совєтських міністерствах. Він є близький товариш Кучми, який очолював найбільший у світі завод виробництва ядерних ракет „Південмаш" у Дніпропетровському. Як стало відомо з кіл, близьких до Уряду, звільнення Пинзеника підірвало його авторитет, але внесе мало змін до курсу реформ, які він започаткував в листопаді минулого року. За тими ж даними, Кучма вже намагався ввести Банникова до свого кабінету, очевидно вважаючи, що літньому директорові поважного заводу буде легше досягти порозуміння з консервативною більшістю українського парляменту, ніж 39-річному Пинзенику, якого італійські убрання та незрозумілі терміни викликали страх у „групи-239" та її симпатиків.

В. Пинзеник привернув увагу своїми об'ємними статтями з проблем реформи українських фінансів, макроекономіки, бизнесу та підприємництва, структурних змін виробництва та впровадження ринкових механізмів у занедбану українську економіку, які рясно друкувалися в офіційній газеті Верховної Ради „Голос України" протягом усього 1992 року. Всім, хто вмів читати між рядками, було ясно — готується заміна кабінету Фокіна і повинен прийти реформатор. Пинзеник найкраще підходив тоді для цієї ролі. Він мав сильні зв'язки з ЗСА, стажувався у Гарварді, вкінці, читав та розумів західніх економістів. Навіть стиль його статтей — логічний та зрівноважений — контрастував з тональністю львиної пайки політекономічних опусів української періодики, переобтяжених загальними політично-ідеологічними гаслами та апокаліптичними пророцтвами. Теоретичним підмурком своєї політики В. Пинзеник зробив єдність макро- та мікроекономіки; на той час це була реальна альтернатива однобічно монетарному курсові Гайдара у Москві. Пинзеник відверто наголосив на припиненні державних дотацій державним підприємствам, на необхідності зменшення поголовного кредитування під символічні проценти, що вела до спаду виробництва та спекуляції фондами, як теж до підвищення цін та інфляції. До свіжих для економічної теорії та практики України ідей можна віднести ідею Пинзеника про податкове регулювання та стимулювання економічного розвитку.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Яр. Климовський

„Бабуня нашого часу"

Філядельфія належить до тих великих міст ЗСА, де досить часто відбуваються дуже цікаві українські імпрези, які привертають до себе увагу громадськости.

У суботу, 24-го квітня, 43-ій Відділ СУА влаштував імпрезу п. з. „Бабуня нашого часу".

Програму відкрила Анна Максимович, голова цього Відділу. Вона передала ведення імпрезою Людмилі Чайківській, імпрезовій референтці 43-го Відділу СУА. Вступне слово виголосила ред. Ольга Кузьмович. У недовгому тексті, маючи на увазі характер імпрези, висунула на перший плян істотний аспект, найбільш важливе в обговоренні теми „Бабуня нашого часу". Вірш Анни Максимович „Бабуня шила бойківську сорочку" у виконанні Ярини Готь припав до душі авдиторії, що заповнила залю майже вщерть.

Після цієї точки жіночий секстет хору „Думка" з Ню Йорку виконав три пісні: „Пісню про матір", слова Олекси Мотиля, музика Михайла Лева, „Надобраніч усім", музика М. Лева, та „Пісня буде поміж нас", слова і музика Володимира Івасюка.

Десятихвилинною точкою була сценка „Баба-бабуся" Зенона Чайківського у виконанні учнів „Нашої Української Рідної Школи". Зенон Чайківський — широковідомий із драматичної творчости для дітей і молоді. Сам заголовок сценки інформує нас, що сценка спеціяльно написана для програми, присвяченої бабуням. Виконавці вив'язались із своїх сценічних завдань згідно зі своїми спроможностями. Ролю бабусі грала Ліза Чепіль, різко вирізняючись від співвиконавців. Виходить, що вона не вміє відмовити тим, хто її запрошує. Наступний раз режисер повинен доручити ролю бабусі учениці з матуральної кляси, а не визначній професійній акторці. Тоді на сцені не буде отого непотрібного контрасту. Незалежно від цього „Бабу-бабусю" публіка нагородила рясними оплесками. До речі, всі точки програми втішалися великим сценічним успіхом. „Хвала життю" Марти Тарнавської виголосила Ярина Готь. У цієї рецитаторки добра дикція і її подача слова є впритул акторського виконання. При наполегливій праці під доглядом професійної сили, що стежить не тільки за інтонацією, логічними акцентами, але й наскільки рецитатор вчувається в інтенцію автора тексту, — Ярина Готь вийшла б ще на вищий мистецький щабель.

Жіночий секстет виступив удруге, виконавши „Квітку папороті", муз. Бровченка, „Цвіте терен", народна пісня в обробці Михайла Лева, „Скажіть мені про Україну", слова і музика М. Лева. М. Лев не тільки розучує репертуар секстету, він — композитор, автор пісень, водночас і акомпаньятор. Відомо, що голос хористок, хористів удосконалюється та стає сильнішим по якомусь часі, до речі, як у школі вокалу, тому рекомендується вживати підсилювачів. Незважаючи на це, секстет мав успіх. Маестро М. Лев представився філядельфійській публіці як цінна мистецька одиниця. Його фортепіяновий акомпаньямент спричинився до успіху секстету.

Доречно підкреслити, що хоч імпреза проходила в популудневих годинах, обов'язує темний чоловічий одяг, головним чином на сцені, тим більше, коли та особа очолює ансамбль. У випадку, якщо його немає, тоді треба позичити. Український театр у Західній Україні, що був у вічних мандрах (під польською окупацією не мав свого постійного осідку), його життя не було завидне, але якщо йшли оперети, всі актори на сцені були у фраках.

„Бабуня з Лондону" Іванни Савицької, „Про дощ, старeньких бабусь і стрункі ноги" Ганни Черінь у виконанні Лесі Петрик заслуговують на похвалу.

Програму завершено виступом „Волошок". Цей танцювальний ансамбль виконав: „Буковинську тропотянку" та „Бойківську розвагу". До „Волошок" слід прийняти зовсім іншу міру, міру професійного ансамблю. В обох танках ми побачили життєрадість, балетний рух, міміку. В одному й другому танку сюжет подано засобами як хореографії, так і самого виконання. Справедливо кажучи, їхній виступ був прикрасою програми.

Ведуча програмою — Людмила Чайківська. Як звичайно, пізнати в неї старанну підготову. Всі її заповідання точок програми, забарвлені дотепом, мають професійний аромат, головним чином, якщо йдеться про рівень і спосіб подачі. Крім цих ознак, у неї не тільки добра сценічна презентабельність, але вона з природи мила, що впливає на публіку, яка любить її конферанс. А чоловіки у Філядельфії можуть почванитися Миколою Кавкою, що в нього відповідні акторські якості й відчуття міри, якщо йдеться про „експонування" гумору.

• • •

Щоб таку імпрезу влаштувати на відповідному рівні, потрібні гроші. Про це подбали д-р Микола Ценко та його син д-р Олексій Ценко. Вони — ініціятори цієї імпрези та водночас фундатори конкурсу „Бабуня нашого часу". Смачна перекуска була в заряді Марії Данилів. Імпреза залишила приємне враження.

Михайло Лоза

ОЛЕКСА ВАРАВВА — О. КОБЕЦЬ

(До 100-річчя з дня народження)

I

Друга світова війна вирвала багатотисячну масу українського населення з рідних земель і розсіяла по чужих просторах, змушуючи цих емігрантів творити нові громади на нових місцях поселення. У цих нових громадах опинилися люди з різних околиць України. В одній з них у м. Баффало (ЗСА) проживав український поет і письменник Олекса (Олексій) Варавва. Але проживав він під прізвищем Воронин, тож співгромадяни не відразу знали, кого мають між собою. По якомусь часі таємниця, однак, викрилася. Змінивши прізвище, Олекса Варавва змінив, виявляється і рік народження. Проживаючи у Баффало, він подав рік народження 1889. В дійсності народився у 1893 році. Про це дізнався син поета мгр Олександер Воронин, який проживає тепер у Вашінгтоні. Він відшукав ближчих і дальших родичів в Україні, які зацікавилися постаттю Олекси Варавви. Але краще буде, коли про це розкаже сам мгр О. Воронин. Тому зацитую кілька уривків з його листа до мене з 7-го березня цього року:

„Хочу поділитися з Вами, — пише О. Воронин — приємною новиною. Минулого року я розшукав в Україні свій рід, з яким не мав жодного контакту майже 50 років. Я запропонував своїм віднайденим родичам, щоб вони зайнялися збиранням матеріялів з історії роду Вараввів, і цю ідею вони прийняли з ентузіязмом. Особливо активний у цьому мій племінник, син одної з сестер мого батька, Ігор Максимов. За кілька місяців він зібрав дуже багато матеріялів, інформацій, спогадів, фотографій.

Але головне не це. Ми виявили на підставі різних джерел, що 100-річчя з дня народження мого батька припадає 28-го березня цього року, а не 1989-го, як це було загально прийнято. Про те, що 1889-ий рік не є справжнім роком народження, я знав у загальному, але донедавна не знав, коли ж припадає той справжній. Тепер це вже встановлено без жодного сумніву.

В усякому разі, у Києві і Каневі інтенсивно готуються відзначити 100-літній ювілей. 25-го березня буде пам'ятний вечір у Києві, який влаштовує Спілка Письменників України. У Каневі такий же вечір буде 28-го березня у Шевченковому музеї. Але найбільші святкування у Каневі готуються на початок травня. У них візьмуть участь усі демократичні сили міста, культурні організації, школи. На ці травневі святкування їдемо і ми з братом. (Брат Олександра, Олег, живе в Амгерсті біля Баффало. — М. Л.)

Ви не можете собі уявити, — пише далі О. Воронин, — з яким захопленням і з якою гордістю беруться канівчани до вшанування пам'яті свого визначного земляка! Душею підготовки є місцевий краєзнавець Михайло Іщенко. У кожному листі, який я від нього дістаю, він пише про нові й нові ідеї, про постійне поширення святкових заходів, про включення в підготовку нових і нових людей.

Я переслав в Україну дві копії Вашої монографії про батька. Одна з них тепер у Києві, друга в Каневі. Монографія є найголовнішим джерелом в опрацюванні святкових доповідей, газетних статтей і т. д. Я почав посилати також інші матеріяли — батькові твори, статті про нього тощо. Дуже моливо, що з часом вдасться видати збірник, присвячений батькові, в якому Ваша монографія — з Вашого дозволу — буде центральним його елементом. Але це ще в майбутньому, бо тепер — основна увага звернута на підготовку до 100-ліття.

Із спілкування зі своїми родичами я довідався дуже багато нового про наш рід. Деякі інформації, подані у Вашій монографії, потребуватимуть змін або доповнень. Але таких небагато. Ви зробили надзвичайно велику справу, написавши монографію. Вона ще довгий час буде основним джерелом для дослідників і просто — зацікавлених".

У листі мґра О. Воронина згадується моя монографія про його батька. Для тієї монографії я використав інформації, одержані від самого таки поета Олекси Варавви (його псевдонім — О. Кобець), а також матеріяли з поетового архіву, який знаходиться тепер у сина мґра О. Воронина. Монографію писав я вже по смерті поета. В архіві зберігається його багата кореспонденція, яка була для мене дуже цінною. Я мав можливість послуговуватися не тільки тими листами, що приходили до поета від знайомих, але і його листами до них, бо Олекса Варавва мав звичку залишати у себе копії своїх листів.

Моя праця мала друкуватися у „Записках НТШ". Вислав я її на руки проф. Василя Лева, який був головою Філологічної Секції НТШ. У своїх листах проф. Лев запевняв мене, що справа з виданням монографії знаходиться „на добрій дорозі", але зі смертю професора завмерла і справа видання.

Рівночасно (а було це кільканадцять років тому) вислав я копію монографії синові Олекси Варавви — мґрові О. Воронинові, і вона — як бачимо — стає людям у пригоді.

А тепер коротко про життя і творчість Олекси Варавви-Кобця.

Не знати, чи це випадково, чи так зарядило Боже Провидіння, що містечко Канів, яке прийняло на вічний спочинок найбільшого Кобзаря України Тараса Шевченка, було місцем народження Олекси Варавви-Кобця, одного з переємників Шевченкової Кобзи.

Продовження буде.

УВАГА! **УВАГА!**

Колишні учениці
гімназії СС. Василіянок у Львові

запрошені на

3-ІЙ З'ЇЗД,

який відбудеться
від 17-го до 20-го червня 1993 р. у Львові
в приміщенні колишньої гімназії у Львові.

Організація цього З'їзду зв'язана з видатками, тому просимо сердечно пожертвувати щось на цю ціль.

• **Зголошення на виїзд і пожертви просимо посилати на адресу:**

Стефанія Бернадин
104 E. Aster Rd.,
Wildwood Crest, N.J. 08260
тел.: (609) 522-7467
або
Люба Прокоп
58 East. 7th St.
New York, NY 10003

Списки жертводавців будуть поміщені в пресі.

Крайова Екзекутива
Українського Конґресового
Комітету Америки

повідомляє українську громаду, що через недогляд

представник УККА не взяв участь у

ЮВІЛЕЙНИХ СВЯТКУВАННЯХ 50-ліття створення Стрілецької Дивізії „ГАЛИЧИНА".

Звертаємось до Братства Кол. Вояків I-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА
та його членства вибачити нашу відсутність.

Крайова Екзекутива УККА високо цінить ролю Української Стрілецької Дивізії у визвольній боротьбі 40-их років та тих наших хлопців, які жертвенно загинули чи були готовими віддати своє життя в боротьбі за краще майбутнє нашого народу.

За Крайову Екзекутиву УККА:
АСКОЛЬД ПОЗИНСЬКИЙ — призидент
ПЕТРО МАТІЯШЕК — секретар

Фундація Піддержки
Дипломатичних Представництв України

запрошує громадянство

ПОКАЗ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ,

який запроєктувала і виконала
модельєр

ЄВГЕНІЯ ТРІСКА

моделі презентують:

ЛАДА ЛИСНЯК, УЛЯНА КЕКІШ, ЛАРИСА КРУПА, ОЛЕНА НОВИЦЬКА, ВАЛЯ ХАРЕНКО, КАЛИНА ЧОЛГАН

В музичній частині імпрези виступлять:

- **Калина Чолган — меццо-сопрано,**
- **Лариса Крупа — фортепіян,**
- **Юрій Харенко — скрипка,**
- **Оксана Кровицька — сопрано.**

Програму веде — Лариса Лисняк

Буфет в заряді членок
Українського Інституту Америки

при 2 Іст 79-та вул. Ню Йорк,
де відбудеться імпреза
в суботу 15-го травня
о год. 3-ій по пол. і 7-ій вечора
Вступ 20 дол., а студенти 10 дол.

Увесь дохід з імпрези призначений на
АМБАСАДИ УКРАЇНИ

Світова Федерація
Українських Лікарських Товариств
(СФУЛТ)

повідомляє, що

V КОНҐРЕС СФУЛТ

відбудеться
4—9-го вересня 1994 року
в Дніпропетровському, Україна.

Наукова програма конґресу:

- *Організація охорони здоров'я в Україні;*
- *Екологія і медицина;*
- *Проблематика інфекційних хвороб;*
- *Медично-соціяльні проблеми людей похилого віку;*
- *Побутова і виробнича травма;*
- *Невідкладна хірургія;*
- *Нове в медицині.*

До участи запрошує СФУЛТ українських лікарів, членів споріднених професій і заінтересованих у медичних проблемах громадян.

Для учасників Конґресу плянується цікаві прогульки на Хортицю, до Петриківки та Ялти

Тези доповідей слід зголошувати до 15-го серпня 1993 року на адресу:
WFUMA,
P.O.Box 36305,
Grosse Pointe, Mich. 48236

Про участь в Конґресі слід повідомити:
Scope Travel Inc.
1605 Springfield Ave.
Maplewood, N.J. 07040,
tel.: (201) 378-8998
toll free: 1-800-242-7267

ЕКЗЕКУТИВА СФУЛТ-у

ЩЕДРО ЖЕРТВУЙМО НА УКРАЇНСЬКІ АМБАСАДИ!

Фундація Піддержки
Дипломатичних Представництв України

просить

висилати чеки на Фонд Українських Амбасад до Існуючих вже льокальних громадських Комітетів, або до бюра головного скарбника на нижчеподану адресу:

Foundation in Support of Diplomatic Missions of Ukraine, Inc
209 B Grand Ave.
Rutherford, N. J. 07070

Tel (201) 939-6305. **Чеки виписувати:** „Ukrainian Embassy Fund" Fax: (201) 939-6305

В Ню Йорку до кредитівки „Самопоміч" при Другій Авеню під контом ч: 17861-00.

Зустріч колишніх студентів гімназії в Інсбруку з професором — ред. Іваном Кедрином-Рудницьким

Учасники зустрічі.

„Сто років — зморшка на лиці землі" — писав Іван Драч. А що тоді п'ятдесят років не в історії людства, а в житті людини? Часом це головна частина її життя, часом це відстань від її юності.

Таку відстань перескочило кілька десяток колишніх учнів гімназії св. Андрея в Інсбруку дня 21-го березня 1993 року, щоб в зустрічі споминами чару молодости та поглядом на свої життєві досягнення пережити радість спілкування. Але головно, щоб зустрітися з їхнім улюбленим та глибоко поважаним професором колишньої гімназії в Інсбруку, редактором Іваном Кедрином-Рудницьким.

Відкриваючи з'їзд, привітала учасників Ірена Околіта-Кузьма, одна з промоторів зустрічі, та з'ясувала: „Ми зустрілись тут, щоб ще раз почути повчаючого слова нашого дорогого вчителя, який працював над нашим інтелектуальним і духовним розвитком. В дружній зустрічі колишніх учнів гімназії св. Андрея присвячуємо цей день нашому дорогому професорові та бажаємо йому здоров'я, Божого Благословення, гострого пера та дзвінкого слова, щоб було його чути тут та в нашій рідній Україні. На жаль, не всі з нас щасливі пережити цей винятковий день в нашому житті. Немає між нами інших наших дорогих професорів та деяких друзів. З думкою про них схилімо наші голови і нехай пам'ять про них буде вічною".

В малій місцевості Ню Джерзі — Іст Ґановер, з близьких і дальших сторін ЗСА і Канади, помимо химерної цьогорічної погоди, з'їхалося 40 учасників, що свідчило про їхній ще молодечий ентузіязм та щире бажання висловити вдячність професорові Іванові Кедринові-Рудницькому, який, з'єднавши собі молоді серця, стимулював своїх учнів до осягів інтелектуального розвитку та позитивних прикмет характеру.

І справді, споглядаючи на число учасників зустрічі, серед статечних, в розквіті віку панів, та ще атрактивних пань, можна було бачити помітних громадян української діяспори — науковців, мистців, успішних професіоналістів та громадських діячів.

Ініціяторами та організаторами зустрічі була трійка — Ірина Околіта-Кузьма, Ліда Фірчук-Гайдучок і Зенон Голубець, які й відкривали її в такому порядку: Ірина Кузьма вітала ред. Кедрина і учасників, підкреслюючи мету з'їзду. Ліда Гайдучок перечитала нарис/спомин ред. Івана Кедрина — „Інсбрук 1945-49" з книжки „Життя, події, люди" і перенесла присутніх в їхні гімназійні роки, в історію заснування гімназії та ролю в цьому директора Богдана Попеля та інших професорів. Зенон Голубець, на зміну, в поетичній формі, з гумором та не без дози ностальгії, відтворив картини незабутніх студентських років, молодецьких пригод та учнівських витівок-збитків.

В такій атмосфері безпосередньої щирости, центральна постать з'їзду, ред. Іван Кедрин, зворушений виявом пошани колишніх його учнів, поділився з ними, як з рідними дітьми, своїми думками і турботами. Слова його були так і сприйняті, зі зворушенням та зрозумінням.

За святочним полуднем чергувалися спонтанні спогади учасників — Ігоря Вальницького, Романа Вжесневського, Миколи Єйни, Марти Голіян та Ореста Бедрія. Все колись пережите так приємно згадується по довгих роках розлуки! Згадували заснування перших пластових гуртків під проводом присутніх гостей, пл. сеньйорів Ірени і Богдана Чайковських, висловлюючи їм вдячність.

На кінець зустрічі внесено святкового торта зі стільки свічечками, скільки було учасників з'їзду, що їх почесний гість ред. Іван Кедрин, під спів „Многая літа", погасив одним духом.

Ще довго продовжувалися спогади, виміна вражень, та плянування найближчої зустрічі, поширеної на гімназії Ляндеку і Зальцбургу. То ж прощання були під знаком — „До побачення" за два роки.

Любомир Крупа

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА

запрошує

громадянство до участи

В КОНФЕРЕНЦІЇ

на тему

„УКРАЇНСЬКА ЕПІСТОЛЯРНА СПАДЩИНА В АРХІВАХ АМЕРИКИ",

що відбудеться з нагоди появи

ТРЕТЬОГО ТОМУ СЕРІЇ ДЖЕРЕЛ ДО НОВІТНЬОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

• Доповідатимуть редактори цього видання:

ЮРІЙ ШЕВЕЛЬОВ
МАРТА СКОРУПСЬКА
БОГДАН СТРУМІНСЬКИЙ

Конференція відбудеться в неділю, 9-го травня 1993 р. о 2-ій год. по пол. в будинку УВАН
206 West 100 Street
New York, NY 10025
Тел.: (212) 222-1866

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ 1993

„Верховина", Ґлен Спей, Н. Й.

Рома Прийма-Богачевська
мистецький керівник

Від 27-го червня до 17-го липня 1993
"Workshop" для заавансованих танцюристів від 15 року життя в гору.

Від 8-го серпня — 21-го серпня 1993
табори для молоді від 8-го року життя до 16-го

- В програмі: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНЦІ, ХАРАКТЕРНІ, БАЛЕТ та ХОРЕОГРАФІЯ.
- ВИКЛАДИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕТНОГРАФІЮ, ПОБУТ, ЗВИЧАЇ та НОШУ.

По інформації
UKRAINIAN DANCE CAMP
c/o Roma Pryma-Bohachevsky
523 East 14th Street, New York, N.Y. 10009
(212) 677-7187

Маємо на складі нову книжку

СТЕПАНА КУРОПАСЯ:

„СПОГАДИ З УКРАЇНИ І 60 РОКІВ В АМЕРИЦІ"

Накладом автора, Ню Йорк-Париж-Чикаго, 1988, стор. 574. Тверда обкладинка, ціна 30.00 дол.

На основі спогадів людей можна творити історію і багато наших визначних людей які повинні були написати спогади, не написали їх. Автор означує свій твір не як документарний, а як громадський звіт з побуту в Україні і в Америці за більше, як пів століття, який копись може бути корисний українському історикові.
Можна набувати в книгарні „Свободи"

УВАГА! **УВАГА!**

Пригадується, що

Посмертні повідомлення

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА"

приймаються тільки до години 8:30 ранку,

якщо родина бажає їх мати надрукованими того самого дня.

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ

Об'єднана громада

Коли громада спільними силами влаштовує якусь імпрезу чи інший захід, вислід завжд чудовий і спомини лишаються у пам'яті на довгий час. У тому ме переконувалися не один раз тут, в південно східній Фльориді.

Й ось знову мали ми нагоду насолоджуватись красою співу та слова у мистецьких виступах на останній імпрезі Шевченківських роковин, 14-го березня, що була справжнім вінком Великому Кобзареві та Пророкові України.

О, коли б цю правду знали там, на нашій батьківщині! Ми, розкидані по всьому світу ізгої, не мусіли б журитись про завтрішню долю нашої любої України. Не думали б, якої штуки ще „втнуть" завтра ті компартійні яничари.

Повернуся, одначе до нашого концерту та перебігу його програми. Все затихло, на сцену вийшла Е. Короленко та відспівала своїм чарівним голосом американський гимн. Відтак о. шамбелян І. Стевенський від УКЦеркви провів молитву, спеціяльно присвячену Великому Тарасові, а д-р М. Чировський, голова місцевого УККА, в короткому зверненні з нагоди Шевченкових роковин офіційно відкрив святочну академію та попросив проф. Євгена Рослицького до „Слова про Шевченка", в якому доповідач проаналізував ролю і працю поета в пробудженні нашого народу із летаргу кількасотлітнього покірного сну невільничого буття.

Проф. Рослицький розпочав і закінчив свою доповідь гарним жестом поклоном портретові Шевченка, який прикрашував сцену, удекоровану Василем Вільчинським. Жест поклонення портретові Кобзаря з'єднав доповідачеві усіх присутніх. Разом зі змістовною доповіддю він заслужив на гучні оплески.

Опісля злучений хор під батутою диригента О. Головацького виконав три пісні Тараса Шевченка: „Заповіт", „Думи мої, думи" і „Садок вишневий". Перший раз ми мали нагоду почути пісню „Думи мої, думи" в новій обробці Ф. Орфеєва та нашого маестра О. Головацького, виконану хором із повним чуттям та красою.

Ірина Ракуш продеклямувала цілу поему „Кавказ", за що одержала оплески в нагороду, а Е. Короленко відспівала сольо своїм кольоратурним сопраном, „Якби мені черевички", під акомпаньямент пяно свого чоловіка К. Короленка. Відтак дует у складі Е. Короленко і О. Головацького виконав „По діброві вітер віє", викликавши бурю оплесків. І знову сольо, цим разом О. Головацького, „Ой Дніпре мій, Дніпре", та знову довгі оплески.

Артистка В. Васілевська-Скрип рецитує „До Основяненка" — із прекрасною дикцією, інтонацією та жестикуляцією, за що викликала оваційні оплески усіх слухачів.

Виступає хор із піснею „Учітеся, брати мої". На закінчення о. протопресвітер Степан Біляк від УАПЦ зачитав молитву в пошану нашого генія.

Гимном „Ще не вмерла Україна" спільно із хором закінчено чудове свято слова і пісні в Українському Культурному Центрі в Голливуді на Фльориді.

Інж. А. Горак

НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР оборони Фолькер Рюе, перебуваючи з триденною візитою в Ізраїлі, заявив, що його країна є готова співпрацювати з жидівською державою в ділянці спільного випрацювання воєнних проєктів. Прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Рабін повідомив на пресовій конференції, що уряд Німеччини відмовився безоплатно збудувати для Ізраїля третього підводного човна. Під час недавньої війни в Перській затоці Німеччина у формі воєнної допомоги передала Ізраїлеві два сучасні підводні човни вартістю 550 міл. дол. І. Рабін підкреслив, що готовість Німеччини до спільних воєнних проєктів є кроком уперед у стосунках між двома країнами.

ПОДЯКА

4-го січня 1993 року помер у Ст. Піттерсбурзі, Фльо. на 94-му році трудолюбивого життя і 68-му священства наш найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСТЬ І ВУЙКО Протоієрей Філядельфійської Архиєпархії

о. крилошанин
ВОЛОДИМИР КАРМАЗИН

Родина складає сердечну подяку Владиці Робертові Москалеві за урочисті похоронні відправи з участю священиків: о. митрата Михаїла Ревтюка, монсеньйора о. Лева Тимківа, монсеньйора Томи Саюка, о. Андрія Гановського, о. Михаїла Крупюк, о. Василя Бусека, о. Федора Реґоса, о. Ярослава Михайленка, о. Стефана Гнитки і діякона Стефана Паливоди.

Наша сердечна подяка о. монсеньйорові Левові Тимківу за зворушливу і змістовну промову і Владиці за прощальне слово.

Щира подяка о. деканові Ярославові Федикові за духову опіку над покійним, за відправлення Панахиди в Ст. Пітерсбурзі, Фльо. та всім приятелям і знайомим, які взяли участь в Панахиді.

Сердечна подяка церковному хорові і диригентові маестрові Євгенові Садовському за спів під час похоронних відправ.

Щиро дякуємо Організації Комбатантів, які під проводом Ігоря Руденського прийшли з прапорами, щоб віддати останній поклін колишньому учасникові Визвольних Змагань, воїнові УСС і УГА, і за їх пожертву.

Радіопрограмі в Пармі і її керівникові Степанові Зорієві наша щира подяка за зворушливі слова про життя покійного.

Особливо сердечно дякуємо д-рові Володимирові Боднареві, мґрові Іванові Скочилясові, д-рові Зиновію Ґільові, часописові „Америка" та журналові „Вісті Комбатанта" за статті в пам'ять покійного.

Щира подяка за теплі слова на тризні інж. Романові Грабцеві.

Наша сердечна подяка всім рідним, приятелям і знайомим, які нам допомагали і брали участь в порохоронних відправах, Панахиді і поминках.

Щиросердечно дякуємо о. Д.Л. Ґуровічові і всім його парафіянам в Бестлегем, Па., (де через 27 літ покійний був парохом), за молитви і відправи та за щедру пожертву на виховання священиків в Україні на суму $1,400.00.

Дякуємо всім, які зложили пожертви на вишкіл священиків на суму $755,00 та за Служби Божі в пам'ять покійного.

Вказані вище пожертви в сумі $2,155.00 доручено до канцелярії Блаженнішого Патріярха, Кардинала Мирослава І. Любачівського в Римі.

Родина складає подяку похоронному заведенню Головчак за солідну обслугу.

Ще раз всім вам сердечна подяка.

Нехай Всемогущий Господь нагородить вас щедрими ласками.

ВІРА — дочка з родиною

Показ жіночої моди

24-го березня у церковній залі Успення Пречистої Діви Марії в Маямі відбувся дуже гарний показ жіночої моди зі смачним полуденком. Жіночий одяг був запроєктований і пошитий дизайнеркою Тамарою Гурин „Тамара дизайнс".

Тамара Гурин молодою дівчиною закінчила школу крою в Німеччині, а дизайнерський курс у Фешен інституті в Ню Йорку. Проєктувала і шила сукенки у різних фірмах. Влаштувала показ моди для Відділу СУА в Пассейку, а вишивані і мережані сукенки сама моделювала і виставляла на показі народної ноші нашого 17-го Відділу СУА в Маямі.

Гарні моледенькі модельки Леся Галадза, Наталка Грач, Дана Васькевич, Карина Максимович, Оля Шванк, Леся Шванк і Віра Венгльовська презентували гарні, цікаві у формі і барвах креації. Їх молодість і чарівні усміхи прикрашували гарні строї. Люба Маринюк пояснювала кожний модель, звертаючи увагу на деталі. Її цікава презентація додала ще більшої краси до цілої імпрези.

Бачили ми скромні щоденні сукенки, комплети блюзки чи жакети зі спідницею, стройні коктайлеві сукні, пополудневі костюми і дуже популярні у нас в Маямі при нашій досить теплій температурі „кулатс". Треба зазначити, що всі сукенки Тамари оригінально прикрашені і дуже гарно викінчені. Цікаві декольте, долина сукенки чи рукави. Пані Тамара не обмежується однієї якости матерією. Її сукенки є з бавовняної і вовняної плетеної тканини, бавовняного полішованого полотна, батисту, денім, льняного полотна, шовку, брокату, лями, крепи і шифону. На закінчення показу пані Тамара вийшла в чудовій сукенці, прикрашені київською меріжкою і тоді модельки вручили їй гарні квіти. Під час смачного полуденку, який приготовив Павло Ґаладза, була виграша на вишивану подушку, яку також подарувала щедра Тамара Гурин, як і гарний дохід зі свого показу передала о. парохові на потреби церкви.

Американське товариство жінок „любительок вишивання" запросили пані Тамару на свої сходини, на яких вона розказала про красу і пристосовання наших вишивок та меріжок. Запрезентувала вишивані і мережані сукенки, рушники та подушки. Захопленню не було кінця. Голова товариства запросила пані Тамару і на другі сходини, щоб показати стібі наших узорів. „Любительки вишивання" вже вишивають хрестиками і низинкою.

Мирослава Хойнацька-Тершаковець

Великий успіх філядельфійської кредитівки

Немов дарунок з нагоди 40-ліття свого існування, Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" у Філядельфії дістала найвищу оцінку від федеральних контролерів. Про це та інші досягнення довідались члени на Загальних зборах 28-го березня.

Передусім стверджено здоровий фінансовий стан цієї установи. Загальний балянс зріс в минулому році на 16 відсотків до суми 67 міл. дол., а резервовий фонд збільшився на 26 відсотків до суми 2.9 міл. дол.

Відомо, що для 4,200 своїх членів філядельфійська кредитівка виділяє понадпересічні дивіденди на ощадності, дає дарове життєве забезпечення, уможливлює вигідні позики, видає безкоштовну кредитову картку „Віза" та пропонує інші банкові услуги. У модерному будинку обслуговують українською мовою, а про точність рахунків дбають комп'ютери. Але в додатку до того всього „Самопоміч" підтримує наші суспільні та культурні цілі, складаючи дотації на Український Освітньо-Культурний Центр, молодечі організації та школу. Як відомо, філядельфійська кредитівка включилася в акцію Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) допомогти розгорнути кооперативні фінансові установи в Україні.

Збори висловили признання і подяку уступаючому голові Дирекції д-рові Володимирові Пуркачеві. Він ініціятор філядельфійської кредитівки, як теж і співзасновник крайової надбудови ЦУКА. В громаді відомий як невтомний діяч Українського Патріярхального Товариства та координатор допомоги на видання енциклопедії НТШ.

Безперечно, що зріст та фінансова сила кредитівки це велика заслуга справної адміністрації під вмілим керівництвом касира-менаджера Івана Куземського. Слід пам'ятати, що дальший розвиток цієї кредитівки та взагалі наших установ вимагає, щоб до них вступали і з них користали якнайбільше молодих членів наших громад.

Номінаційна комісія під головуванням Софії Геврик перевела вибори на звільнені місця в управі. Дирекцію доповнено такими особами: Марія Кондрат, Мирон Білас та проф. Володимир Бандера. До кредитової комісії вибрано Богдана Одежинського та Юрія Літинського. На окремих сходинах Дирекції на голову вибрано відомого громадського діяча Бориса Захарчука.

Під час останнього з'їзду ЦУКА колишній сенатор ЗСА, а тепер президент Централі Кооператив Америки Роджер Джепсен сказав: „Ваша етнічна група дуже вибилася на відтинку кредитової кооперації... Вона повинна служити прикладом для інших кредитових організацій в Америці". Силу і вартість наших кооперативних банків визначно репрезентує якраз філядельфійська „Самопоміч".

В. Н. Бандера

Св. п. І. Пециляк

У місцевости Гестінг он Гадсон, Н.Й., 8-го лютого 1993 року помер, проживши 79 років, секретар 6-го Відділу Українського Народного Союзу Іван Пециляк. Він народився 9-го грудня 1914 року в селі Горлиці у Галичині. Членом Українського Народного Союзу став у 1963 році та від того часу активно уділявся в його рядах, включно до секретарства 6-го Відділу.

Покійний І. Пециляк залишив у глибокому смутку жінку Ксеню і троє дітей Стефана, Марію та Ірину, семеро внуків, братів Йосифа і Михайла та сестер Анну, Стефанію і Марію.

Похорон з української церкви св. Михаїла відбувся у четвер, 11-го лютого, на місцевий цвинтар Мавнт Гоп.

Еміґрація...

(Закінчення зі стор. 1)

політичною. Росіяни не годилися між собою на ґрунті монархізму і парляментаризму, для українців суспільний устрій України вирішального значення не мав — головним була державна незалежність".

Нарешті, питання в чисто соціологічному сенсі. Наскільки застосовне наукове осягнення проблем української еміґрації сьогодні? Чи можна добачити якісь аналогії між тодішньою політичною ситуацією в Україні і умовами, що складаються тепер?

„На мою думку, напрошуються не „якісь", а таки прямі аналогії. Економічні обставини, політичні, психологічні — є подібні. Не дай Боже такого зсуву в розвиткові подій, при якому все почнеться спочатку і президент Леонід Кравчук стане президентом у вигнанні... Тому всім українцям, в Україні і поза нею, потрібна мудрість і єдина воля, щоб цього не сталося".

Св. п. д-р О. Теслюк

З великим жалим довідались ми про передчасну смерть д-ра Осипа Теслюка, визначного члена української громади в Гартфорді й нашого довголітнього товариша. Із давніх активістів нашого зорганізованого життя в Америці залишилися тільки одиниці, а в останні роки почали порідшуватись також ряди тих, які продовжували його, і тепер ми стоїмо перед непевністю, чи народжена вже тут генерація українців зможе чи захоче працювати для скріплення чи хоч втримання при житті немалих надбань нашої еміґраційної спільноти. Ось чому втрата таких людей, як д-р Осип Теслюк, є для нас болючою і незаступною.

Осип Теслюк народився 22-го травня 1923 року в селі Пржеборж, повіт Ржічани в Чехословаччині, в родині переселенця із Галичини і його дружини-чешки. Навчався спершу в містечку Велике Поповіце, відтак 8 років в Українській Реформованій Реальній Гімназії в Модржанах. Його батько служив в австрійській армії, був у російському полоні на Уралі, пізніше вступив у ряди УГА, брав участь у польсько-українській війні, в зимових походах, перебував у таборі в Йозефові й нарешті замешкував, аж до своєї смерти, в Празі. Саме його оповідання про наші визвольні змагання, як також навчання у згаданій вище гімназії залишили незатертий слід у світогляді Осипа Теслюка. Від раннього дитинства його бажання було побачити Україну й навчатися в одній із її шкіл. Тому в січні 1939 році він поїхав до Хусту, де проживав тільки три місяці, не здійснивши свого задуму через відомі події в Карпатській Україні. Він вернувся до Модржан і там закінчив середнє навчання іспитом зрілости 1941 року. Міг після цього вступити в університет у Празі, щоб почати студії права. Цього не зробив тільки тому, що його не покидала мрія побачити далеку країну свого батька, Україну.

Нагода здійснити цю мрію трапилась, коли почали творитись т. зв. „похідні групи". Його прийняли до Буковинського куреня і після вишколу в Криниці він виїхав на Схід, прибувши, через Львів і Рівне, 4-го листопада до Києва. Переживши чимало пригод в українській столиці, він вернувся у січні наступного року до Львова, а звідти поїхав до Хижевич біля Рудок, родинного села його батька, де люди дивувалися, що він, „чех", вів себе, немов би був одним із них. Після повороту до Праги Осип Теслюк поступив спершу на філософічний факультет УВУ, а в зимовому семестрі 1942—43 року став студентом правничого факультету Карлового університету. Був членом місцевої української Академічної Громади, а по смерти Олександра Олеся завідував до весни 1945 році бібліотекою поета.

З наближенням фронту до Праги, він і його батьки пережили численні прикрощі з боку чеських комуністів, які підозрівали їх у співпраці з німцями тільки тому, що Осип одержував з Берліну стипендію від КОДУС. Після приходу совєтської армії у Прагу він зрозумів, що йому нема місця у чеській столиці й варішив якнайскоріше виїхати на Захід. Не без пригод приїхав влітку 1945 року до Мюнхену, замешкав у відомому студентському гуртожитку Фюріхшулє і продовжував свої студії права на УВУ. Працював на протязі кількох каденцій в Управі місцевої Студентської Громади, виконуючи свої завдання, як взірцевий студент, без будь-яких задумів репрезентувати те чи інше політичне середовище.

Порядком дозвілля Осип Теслюк, любитель копаного м'яча, був гравцем існуючого при мюнхенській УСГромаді спортового товариства УССК. Після завершення студій він виїхав 1950 року до Америки, поселився у Гартфорді і там одружився у червні 1952 року з Володимирою Богачик, абсольвенткою філософії. Вони стали батьками двох дочок, Юлії-Володимири („Киці") і Марти, ідей них пластунок.

В Гартфорді д-р Теслюк був одним із чільних діячів української громади. Він працював секретарем УККА, його головою (1973-77), секретарем місцевого відділу СУК „Провидіння" (понад 20 років), управителем української парафіяльної школи, інструктором української мови в університеті Коннектикат, адміністратором пластової оселі „Бобрівка", співробітником Кредитівки „Самопоміч" і нарешті був довгі роки членом хору „Діброва". Раптова недуга сповільнила, а пізніше зовсім перервала його многогранну суспільну діяльність. Вона не дозволила йому також здійснити його давню задушевну мрію жити і працювати в Києві, столиці незалежної української держави.

Д-р Осип Теслюк був надзвичайно скромною і маломовною, зате розумною і діловою людиною. Ніхто із його численних товаришів не міг навіть здогадуватися, що він пройшов нелегкий, подекуди пригодницький шлях життя і в результаті мав рідкісний життєвий досвід. Його мова, поведінка, добра ознайомленість з усіма аспектами українського життя і нарешті його безмежна любов до України ніколи і нігде не прозраджували, що він виріс далеко від неї і в зовсім чужому довкіллі. Прямий, чесний і дуже товариський, він утішався неприхованою любов'ю і таким же респектом усіх, хто мав приємність бути його товаришами, співробітниками чи знайомими, і тому його відхід у вічність залишає у їхніх серцях велику рану, яку нелегко буде загоїти. Практикуючи християнські принципи, які завжди були для нього провідною зіркою, д-р Осип Теслюк прожив дуже хосенне життя та вчинив багато добра для своєї сім'ї, своєї громади, а через неї для нашого народу.

Вічна Йому Пам'ять!

Д-р Осип Кравченюк

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮЛІЯ Г. КОБЕЙ член УНС Відд. 217-го Т-ва ім. св. Йосафата в Рочестер, Н.Й. померла 8-го січня 1993 року на 69-му році життя. Нар. 30-го жовтня 1923 року. Членом УНС стала 1978 року. Залишила у смутку двох синів і дві дочки з родинами, 5 внуків і 3 сестри. Похорон відбувся на цвинтарі Айрондеквіт в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Стефан Приймак, секр.

ВАСИЛЬ Е. ВИТЯЗЬ член УНС Відд. 161-го Т-ва ім. св. Василія в Ембридж, Па. помер 4-го січня 1993 року на 77-му році життя. Нар. 19-го липня 1915 року в МекКіс Ракс, Па. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Мері (Солончак), 5-ро дітей і 10 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Петра і Павла в Ембридж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Дяковський, секр.

ЗЕНОН С. ЛУКАСЕВИЧ член УНС Відд. 397-го Т-ва ім. св. Ольги у Філядельфії, Па. помер 9-го січня 1993 року на 61-му році життя. Нар. 3-го січня 1932 року в Яворові, Україна. Членом УНС став 1968 року. Залишив у смутку сестру Ірину з родиною та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 12-го січня 1993 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Нич, секр.

ЮРІЙ ҐЕОРҐІЄНКО член УНС Відд. 345-го Т-ва ім. Б. Хмельницького в Міннеаполісі, Мінн. помер 4-го лютого 1993 року на 86-му році життя. Нар. 1906 року в Румунії. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Лідію, дочку Вікторію, внуків: Христину з мужем, Марту, Юліяна і Петра з дружиною Дарією і правнуків Олександра і Аманіку. Похорон відбувся на Woshell Cemetery in Seattle, Wa.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Каркоць, секр.

РОЗАЛІЯ БЕЛ член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па. померла 9-го лютого 1993 року на 71-му році життя. Нар. 1921 року у Філядельфії, Па. Членом УНС стала 1921 року. Залишила у смутку сина Джеймса з родиною, сестру Розмері Бровн з родиною, брата Івана Дуду мол., троє внуків та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 12-го лютого 1993 року на цвинтарі Святого Гробу у Відмор, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

НАТАЛІЯ ШЕЛІҐА член УНС Відд. 126-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя у Сліквіл, Па. померла 10-го лютого 1993 року на 87-му році життя. Нар. 1-го грудня 1905 року в Україні. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку сина Івана, брата Волтера Мачуляка, сестру Руді Стеллу Шеленберґ, 5 внуків, двоє правнуків, племінницю і кузина. Похорон відбувся 13-го лютого 1993 року на цвинтарі Twin Valley Memorial Park in Delmont, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Шеліґа, секр.

ДМИТРО КОВАЛЬ член УНС Відд. 220-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Чикаґо, Ілл. помер 20-го січня 1993 року на 75-му році життя. Нар. 1917 року в селі Олешів, пов. Тлумач, обл. Івано-Франківська, Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Донну-Евдокію, шваґра Григорія Куликівського з дружиною Теофілією, сином Олегом і дочкою Ларисою та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 23-го січня 1993 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар.

ВАСИЛЬ ФЕДИНИШИН член УНС Відд. 374-го Т-ва ім. М. Грушевського в Бостоні, Масс. помер 5-го лютого 1993 року на 70-му році життя. Нар. 1923 року в Україні. Членом УНС став 1997 року. Залишив у смутку дружину Анну і дітей Марію, Славка і Влодка. Похорон відбувся 9-го лютого 1993 року на цвинтарі св. Йосифа в Вест Роксбирі, Бостон, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Гетьманський, секр.

ЯРОСЛАВ ЛУЦИШИН член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й. помер 26-го січня 1993 року в селі Котузів, пов. Пігайці, Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Розалію та ближчу і дальшу родину в Америці й Україні. Похорон відбувся 29-го січня 1993 року на цвинтарі укр. кат. церкви св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

ДМИТРО СТЕФУРА член УНС Відд. 130-го Т-ва ім. св. Володимира в Ню Йорку, Н.Й. помер 30-го січня 1993 року на 76-му році життя. Нар. 1916 року в селі Караликів, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Олену і сестру Марію. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Юрій Юрків, секр.

МАГДАЛИНА КАСАЦЦА член УНС Відд. 261-го Т-ва ім. „Україна" у Віллімставні, Н.Дж. померла 19-го лютого 1993 р. на 78-му році життя. Нар. 28-го листопада 1915 року. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку племінників і племінниць. Похорон відбувся 15-го лютого 1993 року на укр. кат. цвинтарі свв. Петра і Павла у Віллімставні, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Аркотин, секр.

ІЗАБЕЛА СТЕФАНОВИЧ член УНС Відд. 161-го в Ембридж, Па. померла 11-го лютого 1993 року на 101-му році життя. Нар. 28-го березня 1891 року в Пітсбурґу, Па. Членом УНС стала 1921 року. Залишила у смутку дочку Мілдред Стефанович. Похорон відбувся 15-го лютого 1993 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембридж, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Дяковський, секр.

ІВАН ҐЕРЯК член УНС Відд. 161-го Т-ва ім. св. Василія в Ембридж, Па. помер 28-го вересня 1992 року на 78-му році життя. Нар. 23-го квітня 1914 року в Ембридж, Па. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку брата Михайла, сестру Гелен Курц, Ольгу Бена і Марію Фринкевич. Похорон відбувся 2-го жовтня 1992 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Економі Боров, Ембридж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Дяковський, секр.

ЙОСИФА КОВАЛИК член УНС Відд. 143-го Т-ва „Любов" в Ґрейт Медовс, Н.Дж. померла 26-го грудня 1992 року на 76-му році життя. Нар. 22-го вересня 1913 року в Нюарку, Н.Дж. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у смутку мужа Олександа. Похорон відбувся 4-го січня 1993 року на Pequest Cemetery в Ґрейт Медовс, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Мандзюк, секр.